

sagt, at vi maatte betale ham, og da det er for det Finansaar, som allerede er forbi, at det af Udvalget til tredje Behandling stillede Ændringsforslag vilde kunne faa nogen Indflydelse, vilde det altsaa kun betyde, at den paagældende skulde betale tilbage en Del af, hvad han allerede havde faaet. Naar det er almindeligt, at en Embedsmand — og det er i Overensstemmelse med § 6 i Lønningsloven af 1870 —, naar han samtidig med at bestyre sit eget Embede bliver konstitueret i andet Embede, faar et Honorar, som efter Lønningslovens Bestemmelse ikke kan sættes til mere end Halvdelen, synes jeg, det vilde være haardt, om man bestemte, at den paagældende, som har 5500 Kr. som Kontorchef, ikke maatte komme op paa mere end 5604 Kr., altsaa faa 104 Kr. for at have et Embede til, da han dog, hvis han havde været fast ansat i det ene af dem, vilde have faaet større Honorar for at overtage Konstitutionen i det ikke besatte Embede. Jeg vil meget henstille, at man ikke der foretager nogen Forandring. Vi har som sagt holdt os til, hvad Finansministeriet har anset for rigtigt.

Foranlediget ved, hvad den ærede Ordfører i øvrigt sagde om den af mig nævnte Skrivelse, under Nr. 22, som han henviste til, vil jeg gøre opmærksom paa, at det, som det ogsaa fremgaar af Skrivelsen, er rigtigt, at Finansministeriet har ment, at den Fremgangsmaade, man under Postvæsenet i mange Aar har benyttet ved Beregningen af Konstitutionshonorar, ikke bør benyttes i Fremtiden — det er en Selvfølge, at det maa og vil vi overholde —, men jeg vil til Forklaring af, hvorfor man er naaet til den nævnte Beregning af Konstitutionshonorar, nævne et Eksempel, der viser, hvor urimeligt det vil blive, naar vi skal benytte den Fremgangsmaade, som vi altsaa efter Finansministeriets Skrivelse og den ærede Ordførers Mening skal benytte. Jeg tager et ikke sjældent forekommende og navnlig i de senere Aar meget almindeligt Tilfælde, at en Postekspedient konstitueres i et af de smaa Postmesterembeder, og jeg kan i saa Henseende henvise til de 7 Embeder, der har staaet ledige i nogen Tid, medens Spørgsmaalet om Nedlæggelse af de smaa Postmesterembeder har staaet paa. Naar en Postekspedient er paa højeste Løn, faar han 2700 Kr. — han kan komme højere op i København, men det ser jeg nu bort fra —, det vil sige Grundlønnen 1380 Kr. og 4 Alderstillæghvert paa 330 Kr., altsaa i alt 2700 Kr. I de smaa Postmesterembeder er Begyn-

delselønnen 1,680 Kr. Efter den Regel, som Finansministeriet og den ærede Ordfører forlanger skal bruges — og som selvfølgelig skal blive brugt, naar det kræves —, vil den paagældende Postekspedient faa Halvdelen af de 2,700 Kr., som er 1,350 Kr., og Halvdelen af de 1,680 Kr., som er 840 Kr., eller i alt 2,190 Kr. eller med andre Ord: Naar han faar en mere betroet Stilling, som det dog skulde anses for at være at blive konstitueret i et Embede, der er større end det, han har haft, faar han 510 Kr. mindre, end han havde som Postekspedient. Jeg er ikke en Gang sikker paa, at man kan tvinge ham til at gaa ind paa dette Arrangement, men det kan man maaske gøre. Men enhver vil vist indrømme, at det er uretfærdigt, at den paagældende skal kunne konstitueres et andet Sted, end hvor han bor, og desuden skal have sin Lønning beregnet ved 510 Kr. mindre, end han skulde oppebære i sin faste Stilling. Man vil selvfølgelig sørge for, at han faar den samme Lønning under Konstitutionen som ellers enten med en Bevilling paa Finansloven eller paa anden Maade, nemlig ved at konstituere saa unge Folk, at de ikke lider noget Tab ved denne Beregningsmaade. Men det almindelige er jo ikke, at man tager de yngste og konstituerer dem. Det vil man imidlertid blive nødt til, hvis man ikke vil komme i den vanskelige Situation at maatte sige: Vi vil vise dig den Tillid at konstituere dig i et Embede, men du skal betale for det ved at nøjes med en mindre Løn. Der maa altsaa herefter tages særlige Hensyn, naar der skal konstitueres, fordi vi ikke ved Fastsættelsen af Konstitutionshonoraret maa benytte den hidtidige Beregningsmaade. Men det influerer ikke paa det Forhold, som omhandles i Betænkningen under Nr. 22, hvor den paagældende er konstitueret i to Embeder, og hvor der selvfølgelig maa gaas frem efter andre Regler end de hidtil fulgte eller dem, som nu siges at skulle følges i Henhold til Finansministeriets Udtalelse.

Saa dvælede den ærede Ordfører ved den Forhøjelse af Kontorholdsgodtgørelsen for forskellige Postmesterembeder, som findes i selve Lovforslaget, og overfor hvilken Finansudvalget har taget Forbehold til tredje Behandling. Saavidt jeg forstod den ærede Ordfører, var Finansudvalget dog villigt til at gaa ind paa i hvert Fald største Delen af de Tillæg til Kontorholdsgodtgørelserne, som der er stillet Forslag om, og det glædede mig specielt, at den ærede Ordfører fandt, man i hvert Fald